

תורה אביגדור

לילדים

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל
מאת: א. בן-עמי
איורים: מירי וינרב

פרשת בראשית תשפ"ג

לאכל מפריה

אנו זקוקים לתרומות כדי לעמוד בביקוש הרב
נא לתרום בעין יפה

להנצחות: 076-599-4020

פרשת בְּרֵאשִׁית תשפ"ג לֶאֱכֹל מִפְּרִיָּהּ

ר' אַנְשֵׁל הוֹלְצֶבֶכֶר סִיִּים זֶה עָתָה לְהִתְפַּלֵּל בְּקֶבֶר רַבִּי מֵאִיר בַּעַל הַנֶּס יַחַד עִם בְּנוֹ אָרִי.
כִּמָּה נִהְדָּר לְבַקֵּר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וּלְהִגִּיעַ לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל כֹּף הָרֶבֶה קִבְּרֵי צְדִיקִים.

בְּדִיוק אַז צִלְצֵל הַטֵּלְפֹּן הַנִּידָּה שֶׁל ר' אַנְשֵׁל.

"הֲלוֹ" הוּא עָנָה. "מָה? מָה אָמַרְתָּ? חֲבֵרַת 'גִּלְאֵט בֶּטוּחַ' רוֹצָה לְסַגֵּת מִהֶעֱסָקָה? אוֹי
וְ, זֶה נוֹרָא וְאִים! טוֹב, תּוֹדָה רַבָּה שֶׁעַדְכֶנָּת אוֹתִי עַל כֵּן!"

ר' אַנְשֵׁל הָיָה נִרְאָה מְדַאָּג בְּעוֹדוֹ מִנֶּתֶק אֶת הַשִּׁיחָה וּמִחִיָּג בְּמַהֲרִית אֶל הַגִּבְאֵי שֶׁל
הָאֲדָמוֹ"ר מֵהוֹרֵקִי.

"אָבָא, הַכֵּל בְּסֹדֶר?" שָׁאַל אָרִי.

"אֲנִי מְקוּהָ שְׁכֵן," עָנָה אָבִיו בְּנִימָה מִתּוֹחָה. "הֲלוֹ? כֵּן, אֲנִי צָרִיךְ לְדַבֵּר עִם הָרַבֵּה
בְּדַחֲיפּוֹת!"

"צֵר לִי" בִּקֵּעַ קוֹלוֹ שֶׁל הַגִּבְאֵי מִמִּכְשִׁיר הַטֵּלְפֹּן. "כִּרְגַע לֹא נָתַן לְהַשִּׁיג אֶת הָאֲדָמוֹ"ר.
הוּא אֵינוֹ מַעֲנִין שִׁידְעוֹ הֵיכָן הוּא נִמְצָא."

"מְדַבֵּר בְּמִקְרָה חֲרוּם!" הִתְחַנֵּן ר' אַנְשֵׁל. "הֲרַגַע קִבְּלָתִי טֵלְפֹן שֶׁעֵסָקָה בְּשׁוֹי 50
מִלִּיּוֹן דּוֹלָר שֶׁעֲמַלְתִּי עָלֶיהָ רַבּוֹת עוֹמְדָת לְהִתְפַּרֵּק, וְאֲנִי זָקוּק לְבִרְכָּה מֵהָרַבֵּה בְּאֶפֶן
מִיָּדִי!"

"הוֹ, זֶה אֲתָה, ר' אַנְשֵׁל? לֹא זֶה־יִתִּי אֶת הַמַּסְפָּר הַיִּשְׂרָאֵלִי שְׁלֶךְ," הִשִּׁיב הַגִּבְאֵי. "אֲנִי
אֲגִיד לָךְ אֵיפֹה הָרַבֵּה נִמְצָא כְּעַתָּה, אָבֵל אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ אֵיךְ תִּצְלִיחַ לְהִגִּיעַ אֵלָיו. הָרַבֵּה
נִמְצָא לִיד נַחַל עַמּוּד, מִמֶּשׁ מַחוּץ לְקִבּוּץ גִּנוֹסֶר."

"גִּנוֹסֶר? זֶה נִמְצָא בְּמִרְחָק רַבֵּעַ שָׁעָה נְסִיעָה מִמֶּנִּי! תּוֹדָה רַבָּה לָךְ!"

ר' אַנְשֵׁל הוֹלְצֶבֶכֶר נִתֵּק בְּמַהֲרִית אֶת הַשִּׁיחָה, וְהוּא וְאָרִי נִכְנָסוּ בְּזְרִיזוֹת אֶל הָרֶכֶב
הַשְּׁכוּר וּמָהָרוּ לִפְגֹּשׁ אֶת הָאֲדָמוֹ"ר.

כַּעֲבֹר רַבֵּעַ שָׁעָה הִגִּיעוּ ר' אַנְשֵׁל וּבְנוֹ לְנַחַל עַמּוּד שְׁיֹרֵד אֶל הַכְּנֶרֶת, הַמִּמָּקָם מִמֶּשׁ
מַחוּץ לְקִבּוּץ גִּנוֹסֶר, וּמִיד כְּשִׁיָּצְאוּ מִרְכָּבָם הֵם שָׁמְעוּ מִרְחוֹק אֶת קוֹל שִׁירְתוֹ שֶׁל
הָאֲדָמוֹ"ר. בְּעוֹדָם הוֹלְכִים בְּעִקְבוֹת הַקּוֹל, חָלְפוּ עַל פְּנֵי עֲצֵי פְּרִי יִפְהָפִיִּים, וּכְשֶׁהִגִּיעוּ
אֶל הָאֲדָמוֹ"ר, הֵם מָצְאוּ אוֹתוֹ אוֹחֵז בִּידוֹ אֶגֶס אֲכוּל לְמַחְצָה, רוֹקֵד וְשֹׁר תוֹךְ כִּדֵּי אֲכִילָה,
כְּשֶׁלְמַרְגְּלוֹתָיו מִנַּחַת סִלְסִלָה מְלֵאָה בְּפִרוֹת עֲסִיסִים.

אָרִי וְאָבִיו עָמְדוּ מִבִּלְבָּלִים וְהִתְבּוֹנְנוּ בְּאֶדְמוֹ"ר בְּמִשְׁךְ דָּקָה אַרְכָּה. כְּאִשְׁרֵי סִים הָרֶבֶ' הַ
אֶת הַשִּׁיר, הִבְחִין בְּקֵהֶל הַצּוֹפִים שֶׁעָמְדוּ עַל יָדוֹ.

"ר' אָנְשֵׁל! אֵיזוֹ הַפֶּתְעָה! כִּמָּה טוֹב לִרְאוֹת אוֹתְךָ כָּאֵן! וְמָה שְׁלוֹמְךָ אָרִי?"

"בְּרוּךְ ה', הַכֹּל בְּסִדָּר גָּמוּר, "עָנָה אָרִי בְּנִימָה מְכַבֶּדֶת. "אֲבֵל הָאֵם אֶפְשָׁר לְשָׂאֵל מִדּוֹעַ
הָרֶבֶ' שֶׁר וְרוֹקֵד עִם כָּל הַפְּרוֹת הַלָּלוּ?"

"אָה, אֲנִי מְקִים אֶת מָה שֶׁה' יִתְבָּרֵךְ צֹוֹה לְאָדָם הָרִאשׁוֹן בְּפִרְשֵׁת הַשְּׁבוּעַ, "עָנָה
הָאֶדְמוֹ"ר בָּחֵם.

"אֲבֵל ה' אָמַר לְאָדָם לֹא לֵאכֹל פְּרוֹת - מִעַץ הַדַּעַת! לֹא זָכוּר לִי שֶׁהוּא צֹוֹה אוֹתוֹ כֵּן
לֵאכֹל פְּרוֹת כָּל־שֶׁהֵם."

"אֲבֵל הוּא כֵּן צֹוֹה כֵּן! מִמֶּשׁ לִפְנֵי שֶׁה' צֹוֹה לְאָדָם הָרִאשׁוֹן לֹא לֵאכֹל מִעַץ הַדַּעַת, הוּא
אָמַר, 'מִכָּל עֵץ הַגֵּן אָכַל תֹּאכֵל' - עַל הָאָדָם לֵאכֹל מִכָּל פְּרוֹתֵיהֶם שֶׁל הָעֵצִים בְּגֵן עֵדֶן."
"חֲשַׁבְתִּי שֶׁהַכּוֹנֵה רַק שֶׁמֶתֵּר לוֹ - לֹא שִׁזּוּ מִצּוֹה."

"אָה, אֲבֵל בָּא תִשְׁמַע סִפּוּר שְׁמִסְפָּר בְּגִמְרָא בְּבִרְכוֹת: רַבִּי יוֹחָנָן וְרִישׁ לְקִישׁ נִהְגּוּ
לְצֹאת לְטִיֵּל לֵיד גִּנוֹסֶר - שֶׁנִּמְצָא מִמֶּשׁ כָּאֵן בְּסִבִּיבָה - וְהָיוּ בָּאִים וְאוֹכְלִים אֶת הַפְּרוֹת

הטעמים שגדלים כאן. והם נהנו מהפרות עד כדי כך שהם היו מתלהבים ומתלהטים מתוך התרגשות מהמעדנים המדהימים שה' הניח כאן בעולם הזה כדי שנוכל להנות מהם.

האדמו"ר התכוף והרים תפוז זהב מהסלסלה שלמרגלותיו.

"הנה, ראה," אמר האדמו"ר והושיט את התפוז לארי. "הקדוש ברוך הוא עטף את התפוז בכסוי פלסטיק מדהים כדי לשמור עליו טרי ועסיסי. ולא רק שהוא עטף אותו באפן כל כך מעלה, אלא הוא אף צבע את העטיפה בצבע כתם - בדיוק הצבע שהופך אותו לטעים עוד יותר עבורנו. אך כמובן שהצבע היפה הוא רק מבחוץ - החלק הפנימי של קלפת התפוז הוא בצבע לבן, כי אותו אנחנו לא רואים כשהתפוז עדין נמצא על העץ.

"ובתוך התפוז יש גרעינים קטנים, שכל אחד מהם הוא מפעל, שכאשר מניחים אותו באדמה, הוא מיצר עץ שלם שעליו גדלים עוד תפוזים! אולם בנגוד לפרי, שהוא מתוק להפליא, ה' ברא לגרעינים טעם חמוץ, כדי שאנשים ובעלי חיים לא יאכלו אותם - וכך הם נופלים לארץ ומצמיחים עוד ועוד עצי תפוזים!

"הקדוש ברוך הוא רוצה שנהנה מהפרות הטעמים שהוא שתל כאן בעולם הזה, וכך הוא אומר לנו: 'אתם האורחים שלי בעולם הזה - תאכלו! תהנו! וכשנטעם מהפרות הנפלאים שה' נתן לנו להנאתנו - אם נעשה זאת כמו שצריך - נזכה להכרה עוד יותר גדולה בחסדי הבורא, ובכך נתקרב אליו.

"אז בואו, ר' אנשל, ארי, וקחו מפרות, ברכו עליהם, והצטרפו אלי בשירה וברקוד של הודיה לה' יתברך על חסדיו הנפלאים!"

האדמו"ר נעצר לפני שהוסיף "אה, ר' אנשל, שהקב"ה ישלח לך ברכה והצלחה, שהכל ילך חלק וג' לאט". אין צורך לדאג כלל!"

שבת שלום ומברך!

ציצה לדרך

הפרות הם מתנות מיחדות שנתנו לנו מאת ה', והוא רוצה שנאכל ונהנה מהם, ובכך תגדל ידיעתנו והכרתנו בחכמת הבורא ובחסדו.